

פ"ג יחבב המאוס • שכל שפט בקרא עס
 בפ"ע וכדפירש"י כחומצ וה"ק
 אף חיבה יתרה גורעת להם שקראו עמים ולר"א עמים
 נמי לישראל קא' שגילון אסור וגזל נוי מותר דקס' כמ"ד
 גזל הנוי מותר ובפסיקתא משמע דה"ק אף כשחבב
 בעמים לא חיבבן בישראל שהרי גילון מותר ע"ש ולר"ח
 הכ' ה"ק אף חיבב עמים והר"ח להם פנים שוקות לא
 חבבן בישראל שהרי כל קדשויו וכו' כשמותותן עמו
 באזור •

פ'ה בעצה ה' פי' הרב ר' חיים כפאקו"ל
שכולן עובדין מאהבה וס"ק וימי

ה"ג כך כש ישראל עושין דעות ש"מ ואגודתו על
הרץ יסדה כולל בו וכו' וכן היה בילקוט
ובפסיקתא *

אלהי אביו כשהורממנקו באמרי ה' קום מלחמה ואם

פ"ו שתבע עלבונה כשכח דכ"ה מאיז בזה
אמ' אם אחות אמי חיתה לרה
לאמי שפתח אחות אמי תהא זרת אמי עמד וכלכל
את מזונה וענין לעול פ'- ואחזקן כפ' שמע ישראל
ע"ס.

ה"ג מעלה אותו מחוכה וכו' וכי עלמות יהודה
בלבד וכו' . ור"מ לפ' מלחיה דת"ק ב"ה .
דא"ת ור"מ ספיר ק"ל לר"י וי"ל דלבו שהיו עלמותיו
מבוגלין התפלל עליו ואל עמו תביאנו כדחתה פ'
הבולין דר"ע ע"כ וב"ה' זית רענן וכ"ע דלר"מ נקבה
עממה בתפוסה ביהו"ר א"א שלהם ע"ש ובכ"ה א"ש דהיו
דאוכה ביה"ת לר"מ .

הרבה נסיתיו • מיותורא רבמסה ופירש"י בחימם
שהלויים לא נתלוננו עם הַתְּלִינִים

אחרון ומרים מה עשו • אע"נ דמרים מתה קודם
 מן מריבה מ"מ לא עשתה דבר אלא
 שדקדק עמה תיזם דקדוק כחוט השערה ונקברה
 בקוץ לארץ • טוב להיות להרב וית רענן ר"פ ואחשנן
 שכתב דלספרין סם מרים מתה אחר מן מריבה ע"ס
 ומכאן ראיה לזכרו •

ק"נ